

Estatut aigualit

A Catalunya es va redactar l'Estatut correctament, amb la col·laboració i l'aprovació de tots els partits polítics catalans; només el Partit Popular es va abstenir. Fou aprovat al Parlament pel 87% dels catalans. En un país democràtic, el govern central l'hauria acceptat amb algun petit retoc, i podria servir de model per a les altres comunitats autònomes d'Espanya.

Però, què ha passat? Ha passat que el Partit Popular no ha digerit la derrota que ell mateix es va provocar. Molt aviat va començar la campanya contra el Sr. Zapatero, i de retruc contra els catalans, de tal manera que ja sabíem que eren unes persones perverses, però ara ens ho han volgut ratificar.

Varen començar, amb tot el seu poder mediàtic, dient per tot Espanya que el Sr. Zapatero havia pactat per governar amb els separatistes i terroristes catalans, i altres falsedats, i els mitjans de comunicació ho repetien de nit i de dia. És més que possible que moltes persones de bona fe acabessin per creure que eren veritat totes les mentides que, l'encara president del govern en funcions, i els seus ministres, deien.

Ara, amb l'Estatut català s'hi han abonat: han desenterrat l'anticatalanisme més ferotge. Costa de creure que un partit que aspira a governar Espanya, i que se suposa que vol que Catalunya en formi part, sigui tan irresponsable. Ens amenacen per totes bandes: boicot als productes catalans, judicis perquè a Catalunya –diuen– es prohibeix parlar en castellà, recollides de firmes per tot Espanya contra l'Estatut. Tots els seus mitjans de comunicació, que són molts, contra Catalunya. La diabòlica COPE (que em dol molt perquè ha fet molt mal a l'Església,

que jo estimo), generals de l'exèrcit i altres alts caps militars amenaçant d'envair Catalunya. Fins i tot s'atreveix a aixecar la veu en Tejero. Jutges del Tribunal Suprem i del Constitucional s'hi afegeixen. I el més sorprenent: sa majestat el Rei, calla. Si no fos tan greu semblaria una obra de teatre còmica. Tot, perquè els catalans els enviem un escrit demanant que no ens explotin tant.

Segona part d'aquest article. Mirem-nos al mirall, o sigui, què hem fet, fem o farem els catalans amb aquest estatut. Personalment, penso que es podria aprovar un estatut millor si de veritat els nostres polítics haguessin pensat en millorar Catalunya més que no pas en governar-la.

El Sr. Mas no es podia comprometre tant a les primeres de canvi. Havia de demanar temps per fer algunes consultes abans de donar el sí. És evident que al Sr. Zapatero li interessaven els vots de CIU, i el va agafar pel mot. Ell ja tenia els del PSC i li feien falta els de CIU, i el Sr. Mas no s'hi va resistir. Aquí penso que es va devaluar l'Estatut.

Per tot el que he dit a la primera part, al Sr. Zapatero li tremolaven una mica les cames i sabia que ERC li posaria les coses més difícils, i s'ho va voler estalviar.

Resumint. Jo no estic segur que aquest Estatut sigui millor que el que ja teníem. Només una cosa haurà valgut la pena, i és que el PP ha demostrat el que és. I espero que tots els polítics catalans n'hagin pres nota, perquè unes eleccions generals, com totes, mai no saps com aniran. També fóra d'esperar que alguns catalans que votaven el PP reflexionessin.

Sebastià Bonet

LA MAMA restaurant

Ctra. de Parets a Bigues, km. 12,5

Tel. 93 844 64 06

STA. EULÀLIA DE RONÇANA